

Af *Mindretallet* under Nr. 3:

22) I 1ste Stykke, 1ste og 2den Linie, udgaar Ordene „der nærmere fastsættes af Justitsministeren,“ og der indføres: „som Justitsministeren efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg fastsætter,“.

23) I 2det Stykke, 2den Linie, indføres efter „Justitsministeren“: „efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg“.

Til § 23.

Af *Mindretallet* under Nr. 3:

24) Paragraffen udgaar.

Til § 24.

Af *Mindretallet* under Nr. 15:

25) 1ste Stykke affattes saaledes:
„Færdsel til Fods er tilladt paa de udyrkede Strandbredder, der ikke inden den 1. Januar 1916 var inddraget under Havearealer eller under en paa Ejendommen drevne Erhvervsvirksomhed, for hvilken Udelukkelsen af almindelig Færdsel maa skønnes at være af praktisk eller økonomisk Interesse.“

26) 2det Stykke affattes saaledes:
„Spørgsmaal vedrørende Udelukkelsen af Færdsel i de foran nævnte Tilfælde eller i øvrigt i Tilfælde, hvor Ejeren af en Strandbred formener, at særlige Grunde taler for at udelukke eller begrænse Færdsel, kan indbringes for Fredningsnævnet, der da træffer Afgørelse herom ved Kendelse. Det samme gælder, hvis Ejeren mener at have Krav paa Erstatning, der dog kun kan tilkendes for bestemt paaviselig Skade, Værdiforringelse af Ejendom eller særlige Ulemper.“

27) 3die Stykke affattes saaledes:
„Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred maa kun finde Sted med Ejerens Tilladelse.“

28) Næstsidste Stykke udgaar.

Af et *Mindretal* (A. C. Meyer):

29) Til Paragraffen føjes som nyt Stykke:

„Der maa ikke uden Overfredningsnævnets Samtykke ske Bebyggelse i en saadan Nærhed af Kysten, at den frie Udsigt over Havet derved ødelægges eller væsentlig forringes.“

Til § 24.

Af *Mindretallet* under Nr. 3:

30) Paragraffen affattes saaledes:

„Med Hensyn til den udyrkede og for Plantevækst blottede Strandbred, der ikke før den 1. Januar 1916 var inddraget under Havearealer eller under en paa Ejendommen drevne Erhvervsvirksomhed, bliver de foranstaaende Regler at anvende med følgende nærmere Bestemmelser:

- a) Krav om Færdelsret kan rejses af vedkommende Kommunalbestyrelse eller af en Forening eller Institution, der er anerkendt af Justitsministeren til Udøvelse af den i § 5 nævnte Forslagsret. Begøring herom indgives til Fredningsnævnets Formand og skal indeholde en bestemt Angivelse af de Strækninger, til hvilke Adgang ønskes, samt Grundene til, at Kravet rejses. Naar saadan Begøring fremkommer, er Nævnet pligtigt at fremme Sagen overensstemmende med Reglerne i §§ 7 og 8.
- b) De i § 1, 2det Stykke, foreskrevne Betingelser for Færdelsret antages at være til Stede, medmindre det modsatte godtgøres fra Ejerens Side.
- c) Erstatning tilkendes kun for bestemt paaviselig Skade, Værdiforringelse af Ejendom eller Ulemper.
- d) Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred kan forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med Lovens almindelige Regler — særlig § 1, 2det Stykke, og § 6 — afsagt Kendelse er givet Adgang dertil.
- e) Paa den frie Strandbred maa der ikke uden Fredningsnævnets Samtykke iværksettes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel. Herfra undtages dog Høfder, Aalegaarde, Kreaturhegn og Badeindretninger, naar der holdes Passage aaben bag om, over eller gennem de paagældende Anlæg.
- f) Det paahviler Fredningsnævnet at paase, at der i fornødent Omfang haves Adgangsveje til de frie Strandbredder. Hvor saadanne Adgangsveje savnes, kan Fredningsnævnet henvende sig til Kommunalbestyrelsen, der bestemmer, at en dertil brugelig Gangsti skal optages paa Kommunens Gangstiregulativ i Overensstemmelse med Lov af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed. De Kommunen herved paaførte Udgifter erstattes overensstemmende med Reglerne i denne Lov.“